

Nr 102.

Av herr **Nilsson, Johan**, i Malmö, om *restitution till bostadsföreningen Hemfrid u. p. a. i Malmö av viss stämpelavgift.*

Inom Malmö sedan åtskilliga år tillbaka rådande svåra förhållanden å bostadsmarknaden hava föranlett upprepade åtgärder från de kommunala myndigheternas sida för ett utökande av bostadstillgången inom staden. Såsom ett led i denna stadens strävan att för den enskilde skapa möjlighet till erhållande av en tillfredsställande bostad för ett överkomligt pris ingår ock bildandet under stadens medverkan av bostadsföreningar. Bostadsföreningen Hemfrid u. p. a. är den första sammanslutning av dylikt slag, som kommit till stånd på Malmö stads initiativ och med dess stöd.

Den 22 februari 1924, och den 21 mars samma år, hava Malmö stadsfullmäktige beslutat till föreningen försälja förstnämnda dag de dåmera ej sammanslagna tomterna nr III och IV i kvarteret nr 22 Öda inom Rörsjöstaden samt sistnämnda dag de då likaledes ej sammanslagna tomterna nr V och VI inom samma kvarter, varjämte staden skulle för föreningens räkning å tomterna uppföra bostadshus i överensstämmelse med då förefintliga ritningar, förslag och kostnadsberäkningar. Enligt i förenämnda protokollsutdrag omförmälda, av stadsfullmäktige fastställda minimipris skulle köpeskillingen för tomterna nr III och IV uppgå till sammanlagt 40,515 kr. och för tomterna nr V och IV till sammanlagt 44,414 kr. 15 öre. De båda bostadsbyggnader, som genom stadens försorg skulle å tomterna uppföras, blevo färdiga till inflyttning omkring den 1 oktober 1924 och hade då i kostnader dragit, den å tomten nr III, IV, uppkommen genom sammanslagning av tomterna nr III och IV, kr. 373,796:— samt den å tomten nr V, VI, motsvarande de förut omförmälda tomterna nr V och VI, kr. 435,676:35. Stadsfullmäktiges beslut avser med all tydlighet en försäljning till föreningen av endast *tomterna*, under det byggnaderna skulle av staden såsom en *föreningens entreprenör* å de föreningen tillhöriga tomterna uppföras. Lagfarandet av föreningens fastighetsförvärv borde sålunda rätteligen skett på grundvalen av en endast tomtköpeskillingen avseende köpehandling med en mot sagda köpeskillingsbelopp svarande stämpelbeläggning av handlingen i fråga.

Då emellertid vissa svårigheter yppades att giva föreningens stadgar en dess samtliga medlemmar fullt tillfredsställande formulering, kunde någon registrering av föreningen icke ske förrän den 6 juni 1925, på grund varav även först därefter avtal mellan föreningen och staden rörande här ovan omförmälda

fastigheters överlåtelse kunde träffas. Med hänsyn till att vid tidpunkten för köpehandlingarnas i fråga undertecknande, den 20 juni 1925, de av staden å tomterna uppförda byggnaderna redan mer än ett halvt år tillbaka varit fullt färdiga och tagna i bruk samt desammas värden även kommit i betraktande vid närmast föregående fastighetstaxering, ansågs köpeskillingen å fastigheterna icke rätteligen kunna bestämmas till annat belopp än det, som motsvarade dess sammanlagda tomt- och byggnadsvärden. Köpeskillingen för fastigheten nr III, IV fixerades sålunda till kr. 414,311:— och för fastigheten nr V, VI till kr. 480,090:50, vadan föreningen alltså vid fångens lagfarande nödgades i stämpelavgift erlægga sammanlagt 8,943 kr. Därest köpehandlingarna kunnat upprättas innan byggnadsarbetet avslutats, skulle stämpelbeloppet inskränkt sig till kr. 849:—, vadan föreningens merutgift på grund av ovan anförda omständigheter uppgår till sammanlagt 8,094 kr.

Slutligen vill jag framhålla några omständigheter, som synas särskilt tala för ett bifall till denna framställning. Föreningen har icke skapats för tillgodoseende av privata förvärvsintressen utan, såsom ovan nämnts, tillkommit under Malmö stads medverkan för ett ändamål av det största allmänintresse. Under en följd av år hava betydande belopp av statsmedel ställts till förfogande för underlättande och stödjande av bostadsproduktionen. Den merutgift av 8,094 kr., som här ovan omtalas, har icke varit av föreningen förutsedd utan hotar tvärtom att kullkasta de för företaget uppgjorda ekonomiska kalkylerna samt försätta föreningen i ett finansiellt nödläge.

I anledning av vad ovan anförts, tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte besluta medgiva restitution till bostadsföreningen Hemfrid u. p. a. i Malmö av vid lagfart för föreningens räkning, av här ovan omförmälda fastighet, erlagd stämpelavgift till så stor del, 8,094 kr., som motsvarar värdet av de å fastigheten i fråga uppförda byggnaderna, samt att föreningen erhåller $4\frac{1}{2}$ % årlig ränta å beloppet från den tid föreningen åsamkades denna merutgift.

Stockholm den 20 januari 1927.

Joh. Nilsson,
Malmö.